

βοηθός

βοηθός, ο, ουσ. [<αρχ. βοηθός <βοή + θέω (= τρέχω)], ο βοηθός. **1.** ο μαθητευόμενος τεχνίτης, που βρίσκεται υπό τις διαταγές αρχιτεχνίτη: «όλες τις βαριές δουλειές, τις κάνει ο βοηθός του». **2.** αυτός που σε μια κύρια εργασία κάνει τις δευτερεύουσες εργασίες: «είναι βοηθός σερβιτόρου || είναι οικιακή βοηθός»·

- κι ο Θεός βοηθός, βλ. λ. [Θεός](#)·

- ο Θεός βοηθός! βλ. λ. [Θεός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας